

Η Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Δ' εν Χαλκηδόνι Οικουμενικής Συνόδου στην Ιερισσό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Την Κυριακή 13η Ιουλίου 2025, που η Εκκλησία μας τιμά τον τρισόλβιο χορό των Θεοφόρων Πατέρων που συγκρότησαν την Δ' εν Χαλκηδόνι Οικουμενική Σύνοδο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος, επεσκέφθη τον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ιερισσού, ο οποίος πανηγύριζε για δεύτερη ημέρα το σέμνωμα της Μονής Χιλανδαρίου Αγίου Όρους, δηλαδή την περίπυστο Εικόνα της ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ, η οποία

είναι και η εφέστιος εικόνα της Γεραράς αυτής Αθωνικής Μονής.

Στα πλαίσια του εορτασμού και προς τιμήν της Κυρίας Θεοτόκου της Τριχερούσης, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου, Αιδ. Πρωτ. π. Ιωάννης Κοτσέα, κατόπιν ευλογίας του Ποιμενάρχου του και συμφώνου ευλογίας, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης κ. Αθανασίου, προσκάλεσε από την Ενορία Τσοτιλίου Σιατίστης τον Παν. Αρχιμ. π. Τιμόθεο Αθανασιάδη, Αρχιερατικό Επίτροπο της Περιοχής, συνοδευόμενο από τον Παν. Αρχιμ. π. Ανανία Πουλουτίδη, οι οποίοι προσεκόμισαν στην Ιερισσό απότμημα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας Ενδόξου Μεγαλοπαρθενομάρτυρος Μαρίνης, για το μεγαλοπρεπέστερο της Πανηγύρεως.

Την όλη Ιερά Πανήγυρη και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ετίμησε με τη παρουσία και την συμμετοχή του στην Ευχαριστιακή Σύναξη ο Καθηγούμενος της Ιεράς Σερβικής Μονής Χιλανδαρίου Αγίου Όρους Παν. Αρχιμ. Γέρων Μεθόδιος με τη Συνοδεία του. Επίσης παρέστησαν συλλειτουργούντες ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Πεγιοβίτζ, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αναστάσεως του Κυρίου Μαυροβουνίου και ο Διάκονος π. Θεοτόκης Κόκκινος, της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς, καταγόμενος εκ μητρός από την Ιερισσό.

Των λαμπρών όλων Ιερών Ακολουθιών, λοιπόν, προέστη ο Σεβασμιώτατος Ιερισσού, ο οποίος και προσεκόμισε τα Τίμια Δώρα Κυρίω τω Θεώ. Πλήθος Λαού, προερχομένου τόσο από την θαλασσόβρεχτη Ιερισσό, όσο και εκ Σερβίας, Ρουμανίας και άλλων αδελφών Βαλκανικών Εκκλησιών κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, με επικεφαλής τους Αντιδημάρχους κ.κ. Αλέξιο Αντωνίου και Μιχαήλ Μάγγο, τον Λιμενάρχη Ιερισσού κ. Ευθύμιο Πέτρου, τον Διοικητή Λιμενικής Αστυνομίας κ. Χρήστο Παναγιωτίδη και άλλους Δημοτικούς και Τοπικούς Συμβούλους. Το Ιερό Αναλόγιο ετίμησε με την τέχνη του ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού κ. Στυλιανός Χαμαϊδός με τους συνεργάτες του, οι οποίοι περιποιούν τιμή για την Ιερά Μητρόπολη Ιερισσού.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, κατ' αρχήν ανεφέρθη στην Αγία και Μεγάλη Δ' Οικουμενική Σύνοδο, η οποία συνεκλήθη το 451 μ.Χ. στην Χαλκηδόνα της Κωνσταντινουπόλεως, επί Αυτοκρατόρων Μαρκιανού και Πουλχερίας και στην οποία προήδρευσε ο Κωνσταντινουπόλεως Ανατόλιος, μαζί με τους Αντιπροσώπους του Πάπα Ρώμης. Στην Σύνοδο συμμετείχαν 630 Άγιοι Θεοφόροι Πατέρες και κατ' Αυτήν καταδικάστηκε ο Μονοφυσιτισμός, με κυρίους εκπροσώπους του τον

Διόσκορο Αλεξανδρείας και τον Αρχιμανδρίτη Ευτυχή της Κωνσταντινουπόλεως. Όπως και η Α΄ και η Γ΄ Οικουμενικές Σύνοδοι, κυρίως όμως η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος διετύπωσε Ορθοδόξως το χριστολογικό δόγμα, δηλαδή την αλήθεια της Ορθοδόξου Πίστεώς μας για το Πρόσωπο του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, δεχόμενη ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός έχει δύο φύσεις ηνωμένες “άσυγχύτως καί άδιαιρέτως έν τῷ ένί προσώπῳ ἢ τῇ μιᾷ ὑποστάσει τοῦ Θεοῦ Λόγου” . Η Σύνοδος δογματίσε και διατήρησε άμωμο την Πίστη της Εκκλησίας μας σε ένα Χριστό, “έν δύο φύσεσιν, άσυγχύτως καί άτρέπτως καί άδιαιρέτως καί άχωρίστως”. Η διαφορά των δύο φύσεων του Κυρίου μας, δηλαδή, της Θείας και της Ανθρώπινης, δεν αναιρούνταν με την ένωσή τους και διασωζόταν η ιδιότητα της κάθε μιας φύσεως. Παραλλήλως η πλέον σημαντική για το χριστολογικό δόγμα, κατά την κρίσιν του ομιλούντος, Οικουμενική Σύνοδος από τις επτά που γνωρίζουμε όλοι μας, κήρυξε παγκοίνως την Πίστη της Εκκλησίας στον Χριστό, ο Οποίος έχει ένα Πρόσωπο, δηλαδή μία Υπόσταση, αλλά δύο φύσεις, τη Θεία και την Ανθρώπινη.

Ακολουθως ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη στο λόγιο του Αποστόλου Παύλου από το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Πατέρων: «...μανθανέτωσαν δέ καί οί ήμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὤσιν ἄκαρποι.», δηλαδή, «...ας παίρνουν μάθημα και οι δικοί μας, οι πιστοί άνθρωποι της Εκκλησίας, να πρωτοστατούν και να εργάζονται καλά έργα και να συντρέχουν τους αδελφούς στις απαραίτητες ανάγκες τους, ώστε να πάψουν να είναι άκαρποι μέσα στο Σώμα του Χριστού.» (Τιτ. γ΄ 14). Το λόγιο αυτό του Παύλου και η εντολή του απευθύνεται προς την μερίδα των εκλεκτών, αυτών που έλαβαν τη Χάρη της Πίστεως και ζητεί απ΄ αυτούς να είναι κάρπιμοι μέσα στο γεώργιο της Εκκλησίας. Τονίζει ο Μέγας Ταρσέας ότι είναι ευεργεσία του Θεού το να βρίσκεται κανείς φυτεμένος μέσα στο περβόλι της Πίστεως. Αλλά είναι συγχρόνως και βαρειά ευθύνη, γιατί βαρύνεται με το χρέος της καρποφορίας. Είναι άνθιση που γεννάά τους καρπούς του Πνεύματος, που είναι η αγάπη, η ειρήνη, η μακροθυμία, η χρηστότητα, η αγαθωσύνη, η πίστη, η πραότητα και η εγκράτεια.

Και κατέληξε την ομιλία του ο Επίσκοπος: «Μέσα στην Εκκλησία έχουμε ανάγκη από πνευματικό όργωμα, που θα ανακουφώσει το χώμα της ψυχής και θα καταστήσει το έδαφος πρόσφορο στην ευεργετική επίδραση του Αγίου Πνεύματος. Και αυτό το όργωμα λέγεται μελέτη της Αγίας Γραφής. Συνέχεια έχουμε ανάγκη από το πνευματικό πότισμα στο γεώργιο του Χριστού. Δηλαδή το ξεδίψασμα του κάθε πιστού από τα χαριτόβρυτα Ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας μας, που είναι οι επτά μυστικοί κρουνοί, από τους οποίους εκχύνεται η Χάρη του Θεού πλούσια στις καρδιές των ανθρώπων. Επίσης έχουμε ανάγκη να στρέφουμε τα χέρια μας και τη ψυχή μας προς τον Ουρανό με την προσευχή, καθώς το δέντρο στρέφει τα

κλωνάρια του προς τον ήλιο για να αντλήσει ζωή. Και τέλος, ως ύστατη φροντίδα παραμένει το κλάδεμα, δηλαδή, η ειλικρινής συμμετοχή μας στο Μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως, στο Πετραχήλι του Πνευματικού μας που μας αποκόπτει ουσιαστικά από τα ξερόκλαδα των παθών που ταλανίζουν την ύπαρξή μας. Έτσι ο κάθε πιστός αποβαίνει “Θεού γεώργιο και Θεού Οικοδομή”».

Αξίζουν έπαινοι και συγχαρητήρια στον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού Αιδ. Πρωτ. π. Ιωάννη Κοτσέα, Ρουμάνο την καταγωγή, για την προετοιμασία και την φροντίδα την περισσή με την οποία οργάνωσε τη σημερινή μεγάλη γιορτή!

